

Bezoekadres De Blomboogerd 1, 4003 BX Tiel
Postadres Postbus 599, 4000 AN Tiel
T (0344) 64 90 90 F (0344) 64 90 99
E info@wsrl.nl I www.waterschaprivierenland.nl
Bank IBAN NL93 NWAB 0636 7572 69
BIC NWABNL2G

Fractie AWP

Datum:	Uw kenmerk:	Ons kenmerk:	Behandeld door:
6 maart 2025			Sloot, Juul
Onderwerp:			Doorkiesnummer / e-mail:
Beantwoording schriftelijke vragen ex art. 4.5 RvO AB van AWP over Waterspoor			(0344) 64

Beste fractie AWP,

Met dagtekening 10 februari 2025 heeft u ons een brief geschreven met als onderwerp artikel 4.5 vragen Waterspoor. In deze brief heeft u verwezen naar een recent verschenen artikel betreffende het woonruimteforfait in de zuiveringsheffing. Naar aanleiding van dit artikel heeft u ons de volgende vragen voorgelegd:

1. onderschrijft ons college de strekking van dit artikel?
2. deelt u
 - a. het beeld dat de huidige methode structureel in het voordeel van het bedrijfsleven en in het nadeel van huishoudens uitpakt en
 - b. dat de methode conform Waterspoor de zuiveringslasten eerlijker toerekent?
3. is ons college bereid, net als de gemeente Utrecht, de mogelijkheden en voor- en nadelen van de introductie van het waterspoor te (laten) onderzoeken?
4. Wat zou er op zo'n onderzoek tegen zijn?

Alvorens hierna in te gaan op de door u gestelde vragen, wordt eerst ingegaan op de systematiek van de zuiveringsheffing voor woon- en bedrijfsruimten.

Vervolgens wordt ingegaan op het gebruik van drinkwatergegevens in het kader van de gemeentelijke rioolheffing.

Systematiek zuiveringsheffing

In het kader van de zuiveringsheffing geldt op grond van artikel 122d, lid 1, van de Waterschapswet dat de kosten, die zijn verbonden aan de zuiveringstaak, via deze heffing kunnen worden verhaald. In het tweede lid van dit artikel is aangegeven dat wordt geheven van woon- en bedrijfsruimten.

Als grondslag voor de zuiveringsheffing geldt (op grond van artikel 122e, van de Waterschapswet) dat wordt gekeken naar de hoeveelheid en de hoedanigheid (de mate van vervuiling) van het afgevoerde afvalwater. Ten aanzien van de mate van vervuiling van het afvalwater geldt dat wordt uitgegaan van de vervuilingswaarde van de stoffen die in een kalenderjaar worden afgevoerd,

waarbij de vervuilingswaarde wordt uitgedrukt in vervuilingseenheden (artikel 122f, lid 1, van de Waterschapswet). Op grond van artikel 122g, lid 1, van de Waterschapswet wordt het aantal vervuilingseenheden berekend met behulp van door meting, bemonstering en analyse verkregen gegevens.

Aangezien het meten, bemonsteren en analyseren bij alle woon- en bedrijfsruimten een kostbare aangelegenheid is, heeft de wetgever in het kader van de zuiveringsheffing een aantal forfaits opgenomen om tot een weliswaar grofmazige, maar doelmatige belastingheffing te komen. Zo is in artikel 122h, lid 1, van de Waterschapswet, een forfait voor woonruimten opgenomen, op grond waarvan de vervuilingswaarde van de stoffen die vanuit een woonruimte worden afgevoerd, wordt gesteld op drie vervuilingseenheden en op één vervuilingseenheid indien de woonruimte door één persoon wordt gebruikt. In lid 5 van voornoemd artikel is bepaald dat het eerste lid niet van toepassing ten aanzien van woonruimten die op een recreatieterrein zijn gelegen.

Daarnaast heeft de wetgever ook ten aanzien van de zuiveringsheffing voor bedrijfsruimten enkele forfaits in de Waterschapswet opgenomen. In dit verband wordt verwezen naar de kleine bedrijfsruimte van artikel 122i, lid 1, van de Waterschapswet en het forfait voor glasopstanden van artikel 122j, lid 2, van de Waterschapswet.

Voor een aantal bedrijfstakken geldt, op grond van artikel 122k, lid 1, van de Waterschapswet, de toepassing van de tabel afvalwater coëfficiënten tot 1.000 vervuilingseenheden (tabelbedrijven). Afsluitend zijn er nog bedrijven die dienen te meten en te bemonsteren en de op basis daarvan verkregen informatie dienen te analyseren (meetbedrijven). Bij de tabel- en meetbedrijven wordt al rekening gehouden met de hoeveelheid aangevoerd drinkwater.

Zuiveringsheffing woonruimten op basis van waterverbruik

In artikel 122h, lid 2, van de Waterschapswet is bepaald dat de vervuilingswaarde van woonruimten ook kan worden bepaald aan de hand van de door het drinkwaterbedrijf geleverde hoeveelheid drinkwater. In dat geval wordt de vervuilingswaarde van het afvalwater als volgt bepaald: hoeveelheid geleverde hoeveelheid drinkwater x vervuilingswaarde van het afvalwater. Ten aanzien van deze vervuilingswaarde geldt dat deze waarde overeenkomt met die van huishoudelijk afvalwater en dat is 0,023 (klasse 8). Het waterverbruik van een eenpersoonshuishouden op jaarbasis bedraagt circa 45 m³. Het aantal vervuilingseenheden bedraagt dan $45 \text{ m}^3 \times 0,023 = 1,035 = 1$ vervuilingseenheid.

Gemeentelijke rioolheffing

Op grond van artikel 228a van de Gemeentewet kan een gemeente een rioolheffing invoeren. Op welke wijze de gemeente aan deze heffing invulling geeft, is aan de gemeenteraad. Zo kan de raad ervoor kiezen om alleen eigenaren of alleen gebruikers dan wel eigenaren en gebruikers in de heffing te betrekken. Verder kan de gemeenteraad voor een vast bedrag kiezen al dan niet aangevuld met een bedrag per kubieke meter afgevoerd afvalwater, maar een heffing alleen op basis van waterverbruik is ook mogelijk. In dat geval wordt veelal uitgegaan van het waterverbruik van het voorgaande kalenderjaar. In de praktijk levert het gebruik van drinkwatergegevens echter vraagstukken op. Wat te doen bij een nieuwbouwwoning? Wat als de vorige bewoner een hoog waterverbruik had? Wat te doen met water dat is gebruikt om de tui te sproeien? Om dergelijke vraagstukken in de praktijk te ontlopen, wordt een heffing op basis van drinkwatergebruik veelal eerst toegepast bij een waterverbruik van meer dan bijvoorbeeld 500 m³. Voor de gevallen die onder

500 m3 waterverbruik vallen, wordt een vast bedrag in rekening gebracht. Een voorbeeld daarvan is de rioolheffing van de gemeente Tiel voor kalenderjaar 2025 (<https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR727650/1>).

Vraag 1 – Onderschrijft ons college de strekking van dit artikel?

In het betreffende artikel is aangegeven dat er een cassatieprocedure bij de Hoge Raad aanhangig is, waarin onder andere het oordeel van Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden aan de orde komt, dat tweepersoonshuishoudens stelselmatig worden aangeslagen naar een hoger aantal vervuilingseenheden dan het aantal gebruikers van de woning. Uitgaande van de hiervoor aangegeven methode van hoeveelheid afvalwater x de vervuilingswaarde van huishoudelijk afvalwater is dit oordeel cijfermatig juist. De wetgever heeft in de wetsgeschiedenis echter aangegeven dat een forfaitair systeem voor woonruimten bij de zuiveringsheffing, uit het oogpunt van een doelmatige belastingheffing, toelaatbaar wordt geacht.

Vraag 2 - Deelt u a. het beeld dat de huidige methode structureel in het voordeel van het bedrijfsleven en in het nadeel van huishoudens uitpakt en b. dat de methode conform Waterspoor de zuiveringslasten eerlijker toerekent?

Het woonruimteforfait in de zuiveringsheffing geldt ook voor de kleine bedrijfsruimten (artikel artikel 122i, lid 1, van de Waterschapswet). Naarmate een bedrijfsruimte een grotere hoeveelheid afvalwater afvoert, dient ook meer zuiveringsheffing te worden betaald. Daarnaast geldt dat ook wordt gekeken naar de mate van vervuiling van het afvalwater dat vanuit een bedrijfsruimte wordt afgevoerd. Op grond van de hoeveelheid en de hoedanigheid van het afvalwater is het door gebruikers van bedrijfsruimten, zijnde tabel- en meetbedrijven, te betalen bedrag aan zuiveringsheffing (vele malen) hoger dan het bedrag dat door gebruikers van woonruimten dient te worden betaald. Het toepassen van het waterspoor bij de zuiveringsheffing voor woonruimten is slechts eerlijker voor de woonruimten die worden bewoond door twee personen. Zoals in het betreffende artikel is aangegeven, heeft de door de waterschappen ingestelde Commissie aanpassing belastingstelsel de suggestie gedaan om te komen tot een zuiveringsheffing voor woonruimten, waarbij rekening zou worden gehouden met één-, twee-, drie- en vier- en meerpersoonshuishoudens. In het artikel is ook aangegeven dat hiervoor echter niet is gekozen, omdat in dat geval sprake zou zijn van een lastenverschuiving naar huishoudens bestaande uit één, drie of meer personen en naar alle bedrijven als gevolg van een daling van het totale aantal vervuilingseenheden.

Vraag 3 - Is ons college bereid, net als de gemeente Utrecht, de mogelijkheden en voor- en nadelen van de introductie van het waterspoor te (laten) onderzoeken?

In beginsel staat het college open voor onderzoeken, mits dergelijke onderzoeken nieuwe informatie opleveren met betrekking tot het betreffende onderwerp. Het toepassen van het bestaande forfait in de zuiveringsheffing voor woonruimten is een reeds lang toegepaste methode van heffing, die weliswaar nadelig uitpakt voor woonruimten die worden bewoond door twee personen, maar vanuit een doelmatige belastingheffing door de wetgever en de rechtspraak van aanvang aan aanvaardbaar wordt geacht. Een onderzoek zal, naar onze mening, geen nieuwe gezichtspunten opleveren en uitsluitend de bestaande situatie herbevestigen.

Vraag 4 - Wat zou er op zo'n onderzoek tegen zijn?

Zoals hiervoor onder 3 is aangegeven, zal een onderzoek, naar onze mening, geen nieuwe gezichtspunten opleveren en uitsluitend de bestaande situatie herbevestigen. In dat geval wordt een onderzoek, vanuit kosten oogpunt, niet opportuun geacht.

We hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
het college van dijkgraaf en heemraden
van Waterschap Rivierenland,
de secretaris-directeur, de dijkgraaf,

ir. Z.C. Vonk

Drs. T.J.A.M. Cuppen MBA

Paraaf:

Bijlagen: geen
Afschrift: archief (zonder bijlage)